

Arrest

nr. 178 421 van 25 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 27 september 2015 België is binnengekomen, diende op 28 september 2015 een asielaanvraag in. Uit vingerafdrukkenonderzoek blijkt dat verzoekster een visumaanvraag voor Slovaakije en een voor Tsjechië heeft ingediend, die werden geweigerd.

1.2. Op 23 maart 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 23 maart 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 28/09/2015

Overdracht CGVS: 11/12/2015

U werd gehoord door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 19 februari 2016, tussen 13u42 en 18u20. U werd bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Peharpré loco meester Geleyn, was gedurende heel het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische afkomst. U bent soennitisch moslim. U bent afkomstig uit Bagdad, en woonde in de wijk Adhamiya. Van 2007 tot 2009 werkte u op een publieke school. Van februari 2010 tot 5 september 2015 werkte u op het Ministerie van Elektriciteit, waar u post ronddeelde. Uw echtgenoot Abderahman A. werkte ook op dit ministerie als chauffeur van de directeur.

Op 13 juni 2015 ontving uw man thuis een dreigbrief, waarin stond dat hij moest stoppen met zijn werk. Uw man gaf geen gehoor aan deze eis. In augustus 2015 ontving uw man een gelijkaardige dreigbrief. U denkt dat de brieven gestuurd zijn door Asaeb Ahl Al-Haq (AAH), het Mehdileger (JAM) of Da'esh. Uw vermoeden gaat hierbij voornamelijk uit naar Da'esh.

Op 5 september 2015 keerde uw man niet op zijn gewoonlijke uur naar huis terug na zijn werk. U kon uw man niet bereiken op zijn gsm. Ook zijn vrienden hadden geen nieuws over uw man. De dag erna (6 september 2015) hoorde u via het ministerie dat het lichaam van uw echtgenoot gevonden was bij het kanaal. Vier dagen na de fatale plechtigheid voor uw overleden echtgenoot vertrok u met uw kinderen naar een vriend van uw echtgenoot in de provincie Diyala, waar u verbleef tot aan uw vertrek uit Irak.

Op 8 of 9 september 2015 vond uw broer in uw huis een dreigbrief die aan u gericht was. In deze brief stond dat ze met u en uw kinderen zouden doen wat ze met uw man gedaan hadden als u niet zou stoppen met uw job. De afzenders schenen niet te weten dat u na 5 september 2015 niet meer gewerkt had. Diezelfde dag werd uw broer aangevallen door onbekende personen.

Deze problemen deden u uw land verlaten op 16 september 2015. U reisde via Turkije en Griekenland en kwam op 27 september 2015 in België aan. De dag erna (28 september 2015) vroeg u asiel aan.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: in originele vorm uw woonstkaart (afgiftedatum 19 april 2011), werkbadge (afgiftedatum 19 december 2010) en kieskaart; een kopie van uw identiteitskaart (afgiftedatum 19 september 2005), uw nationaliteitsbewijs (afgiftedatum 16 juli 2006), rantsoenkaart (afgiftedatum 23 oktober 2013), foto's van de toestand van uw broer, een klacht naar aanleiding van de dreigbrief (afgiftedatum 25 augustus 2015), de identiteitskaart van uw man (afgiftedatum 30 augustus 2005), het bewijs van het vinden van het lijk van uw man (6 september 2015), de overlijdensakte van uw man (afgiftedatum september 2015, dag onduidelijk), uw huwelijksakte (22 februari 1991) en het nationaliteitsbewijs van uw man (15 september 1979), de identiteitskaart van uw zoon Abdelkarim (afgiftedatum 19 september 2005), de identiteitskaart van uw dochter Chaimaa (afgiftedatum 30 augustus 2005), een foto van uzelf en uw echtgenoot, het nationaliteitsbewijs van uw zoon Abdelkarim (afgiftedatum 16 juli 2006), het nationaliteitsbewijs van uw dochter Chaimaa (afgiftedatum 16 juli 2006) en een recentere identiteitskaart van uw echtgenoot (afgiftedatum 14 augustus 2011).

Bij een terugkeer naar Irak vreest u vermoord te worden door één van de gewapende milities.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Om te beginnen is uw algemene geloofwaardigheid aangetast door tegenstrijdigheden in uw verklaringen over uw werk, over uw reis en over uw documenten. Zo gaf u wel erg veel verschillende verklaringen over wanneer u welke jobs gehad hebt in Bagdad. Tijdens de registratie van uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde u aanvankelijk dat u als bediende werkte bij het Ministerie van Elektriciteit van 1997 tot 2007, en dat u leerkracht was van 2007 tot 2009. Daarna verklaarde u dat u van 2010 tot 2015 werkte op het Ministerie van Elektriciteit en geen ander beroep had uitgeoefend. U verklaarde hierna dat u op de school werkte van 2007 tot 2009, bij het Ministerie van Elektriciteit van 2010 tot 2015 en huisvrouw was tussen 1997 en 2007. Hierna verklaarde u dat u van 1997 tot 2009 als leerkracht werkte, enkele maanden thuis bleef van 2009 tot 2010 en van 2010 tot 5 september 2015 werkte op het Ministerie van Elektriciteit (Verklaring DVZ, punt 12).

Tijdens uw gehoor op CGVS verklaarde u dat er fouten waren in de verklaringen over de datums van uw werk die u op DVZ had gegeven. U verklaarde dat u eigenlijk van 2007-2009 leerkracht was, daarna zes à zeven maanden werkloos was en dat u vanaf februari 2010 tot 5 september 2015 op het Ministerie

van Elektriciteit werkte (CGVS, p. 17). Geconfronteerd met de tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen, stelde u dat dit kwam omdat u de datums door elkaar haalde (CGVS, p. 17). Dit antwoord kan de aangehaalde tegenstrijdigheden echter niet op afdoende wijze uitklaren, temeer daar uw verwarringen periodes van tien jaar betreft, en gezien het aantal keren dat u uw verklaringen over uw werk wijzigde. Op deze manier wordt uw algemene geloofwaardigheid ondermijnd.

Ook over uw reis zijn uw verklaringen niet coherent. Toen u gevraagd werd naar de identiteitskaart die u gebruikte om van Athene naar België te reizen verklaarde u bij DVZ dat u hiervoor een valse identiteitskaart gebruikte (DVZ, punt 30). Tijdens uw gehoor op het CGVS stelde u dat het toch uw echte identiteitskaart was. Hiermee geconfronteerd zegt u alleen dat het niet waar is dat het een valse was en dat u deze identiteitskaart aangevraagd heeft in Irak (CGVS, p.20). Dat volstaat geenszins om de ingeroepen tegenstrijdigheid uit te klaren. Ook dat doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

U verklaarde hierbij nog dat u uw identiteitskaart gebruikt had om naar Syrië en Jordanië te reizen (CGVS, p. 20). In Jordanië zou u uw zus bijgestaan hebben toen ze geopereerd moest worden. Ze zou immers helemaal alleen zijn (CGVS, p. 20). Nochtans had u reeds verklaard dat uw zus samen met haar man en zoon naar Jordanië gereisd was. Toen u hiermee geconfronteerd werd, gaf u toe dat ze daar inderdaad niet alleen was maar dat u bedoelde dat er geen zus aanwezig was (CGVS, p. 21). Hoewel het begrijpelijk is dat u uw zus wou bijstaan, tast het feit dat u dit niet onmiddellijk zo uitlegde de geloofwaardigheid van uw beweringen aan.

Over uw reis naar Syrië verklaarde u dat u vertrok in september 2010. U was van plan om tien dagen in Syrië te blijven. Na vijf dagen moest u echter al vertrekken wegens de situatie in Syrië. Gevraagd naar de situatie in Syrië in deze periode, hernam u zich en zei u dat u in begin 2011 in Syrië was. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, herhaalde u, dat u in september 2010 in Syrië was (CGVS, p.21-22), zonder opmerkingen toe te voegen die uw strijdige verklaringen zouden kunnen uitklaren. Ook dat ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.

Bij de registratie van uw asielaanvraag bij de DVZ had u bovendien verklaard dat u een foto van uw paspoort had op uw gsm (document inschrijving ingevuld door tolk). Hiernaar gevraagd op het CGVS stelde u dat u geen foto had. Na confrontatie met uw verklaring op DVZ verklaarde u dat u toch een foto had maar dat u deze gewist had uit uw gsm omdat uw opslagruimte vol zat (CGVS, p.25). Dat is echter een zwakke verklaring, gezien dit een document van aanzienlijke waarde is. Uw onwil om deze foto voor te leggen is niet in lijn met de medewerkingsplicht die van de asielzoeker verwacht mag worden.

Uit uw dossier blijkt nog dat u op 10 augustus 2014 een visum voor Slovaakse aanvraag en op 15 mei 2014 een visum voor Tsjechië aanvraag. U verklaarde echter nooit een visum voor deze landen aangevraagd te hebben. Ook na confrontatie met de informatie in uw dossier, bleef u deze visumaanvragen ontkennen. U schreef ze tenslotte toe aan de Iraakse regering (CGVS, p.26-27). Ook dit element zet uw algemene geloofwaardigheid op de helling.

Door al deze niet-uitgeklearde tegenstrijdigheden kan het CGVS niet anders dan besluiten dat u bedrieglijke verklaringen aflegt over uw werk, uw reis en uw documenten. Deze bedrieglijke verklaringen doen afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Deze gebrekkige algemene geloofwaardigheid straalt bovendien af op uw verklaringen over uw herkomst en uw asielmotieven.

Hoe dan ook, er moet vastgesteld worden dat u niet aannemelijk gemaakt hebt tot aan uw beweerde vertrek naar België in september 2015 in de wijk Adhamiya in Bagdad gewoond te hebben.

Over de avondklok in Bagdad vertelde u dat deze enkel in voege was wanneer er aanslagen waren en dat niemand buiten mocht van twaalf uur 's nachts tot zes uur 's morgens. Toen u gevraagd werd of er op het moment dat u vertrok uit Bagdad een avondklok was, stelde u dat er op deze dag geen was (CGVS, p.5). Uit de informatie die op het CGVS beschikbaar is blijkt echter dat de avondklok in Bagdad dagelijks was, de laatste jaren tot vijf uur 's morgens gold en dat deze in februari 2015 werd afgeschaft, wat feestelijk onthaald werd door de inwoners van Bagdad. Dat u dat niet weet, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering tot in september 2015 in Adhamiya in Bagdad te hebben gewoond.

Er werd u gevraagd wanneer de laatste verkiezingen plaatsvonden in Irak. Volgens u was dit in 2005 en 2009. U kon zich de parlementaire verkiezingen van 2014 niet herinneren (CGVS, p. 5), wat des te opmerkelijker is, aangezien u wel een kieskaart van deze verkiezingen voorlegde. Na het terugzien van deze kaart, herinnerde u zich de verkiezingen toch. U stelde zelfs dat u gaan stemmen was. U beweerde echter dat u manueel gestemd had (CGVS, p.23), terwijl de verkiezingen dat jaar voor de eerste maal elektronisch georganiseerd werden, zo blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, bleef u vasthouden aan het feit dat u manueel gestemd had en stelde u dat deze kaart enkel diende om aan te tonen dat u Irakees en pro-regering bent (CGVS, p.23). Dit tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijf in Adhamiya tot september 2015 opnieuw aan.

Nog bleek u niets af te weten van de muur die in 2007 door de Verenigde Staten rond de wijk Adhamiya gebouwd werd. U kon zich enkel blokkades herinneren die in 2003 geplaatst werden (CGVS, p. 6).

Ook over de periode van sektarisch geweld in 2006-2007 kon u geen overtuigende beschrijving geven. Deze periode was volgens u niet opvallender qua sektarisch geweld dan andere periodes (CGVS, p. 6-7), terwijl het sektarisch geweld in deze periode enorm escaleerde. Deze periode wordt door sommige bronnen zelfs als een burgeroorlog omschreven. De aanleiding tot deze periode van sektarisch geweld was de aanslag op de Askari-moskee in 2006. U stelde dat deze aanslag gepleegd werd door een zelfmoordterrorist met bommengordel (CGVS, p. 7), wat niet strookt met informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat er explosieven in de moskee zelf geplaatst waren. Verder kon u ook de etnisch-religieuze samenstelling van de wijk Adhamiya niet correct duiden. U stelde dat er niet veel soennieten meer wonen (CGVS, p. 6-7), terwijl dit volgens de informatie die op het CGVS beschikbaar is een soennitische enclave is geworden na de periode van sektarisch geweld. Het feit dat u zich deze periode niet voor de geest kan halen, onjuiste verklaringen geeft over de aanslag op de Askari-moskee en de etnisch-religieuze samenstelling van de wijk Adhamiya na deze periode niet kan duiden, tast opnieuw de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijf in Adhamiya tot september 2015 aan.

U tracht uw recente herkomst wel te ondersteunen door het neerleggen van documenten, namelijk uw rantsoenkaart, woonstkaart, kieskaart, identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, identiteitskaart van uw echtgenoot en het nationaliteitsbewijs van uw echtgenoot. Hierover moet in eerste instantie opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat zowat alle documenten in Irak gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de lage geloofwaardigheid van de verklaringen. De bewijswaarde van uw woonstkaart wordt nog aangetast doordat deze kaart op uw naam staat, terwijl de woonstkaarten in Irak op naam van het gezinshoofd afgeleverd worden, doorgaans de man, zo blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt. Uw opmerking dat het normaal was dat uw woonstkaart op uw naam stond, en dat iedereen een woonstkaart had (CGVS, p. 22) is niet in lijn met bovenstaande. Ook het feit dat uw uitleg over uw kieskaart niet klopte met onze informatie (cfr. supra), tast de bewijswaarde van dit document verder aan.

Omwille van al bovenstaande redenen moet besloten worden dat u uw recente herkomst uit Bagdad niet aannemelijk gemaakt hebt. U werd geconfronteerd met de vaststelling van het CGVS dat u al vroeger uit Bagdad vertrokken bent. U werd opnieuw gewezen op het belang van waarheidsgetrouwe verklaringen en kreeg de kans klaarheid te scheppen over uw werkelijke verblijfplaats voor uw komst naar België. U hield echter vol dat u pas in september 2015 vertrok in Bagdad (CGVS, p. 9).

Gezien u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u in 2015 nog in de wijk Adhamiya in Bagdad woonde, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u daar zou meegemaakt hebben. Los daarvan zijn uw verklaringen over deze vervolgingsfeiten niet geloofwaardig.

Toen u gevraagd werd naar de dreigbrieven die u en uw man ontvingen verklaarde u dat jullie twee brieven ontvangen hadden, meer bepaald op 13 juni 2015 en in augustus 2015 (CGVS, p.23-24). Op DVZ verklaarde u echter dat uw man een brief in augustus 2015 had ontvangen en u in september 2015. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, stelde u ineens dat het eigenlijk drie dreigbrieven waren, en dat uw man er één in juni en augustus 2015 had ontvangen, en de uwe op 8 of 9 september gevonden werd door uw broer (CGVS, p. 23-24).

Ook over het wedervaren van uw broer gaf u verschillende verklaringen. Toen uw broer naar uw huis ging en deze brief aantrof, probeerden onbekenden hem omver te rijden. Ze zouden hem beschoten hebben (CGVS, p. 24). Bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de DVZ verklaarde u niet dat uw broer beschoten was, maar dat hij op zijn benen geslagen was (vragenlijst CGVS, vraag 5). Wanneer u gevraagd werd of uw broer nu beschoten of in elkaar geslagen werd, gaf u nog een derde verklaring en stelde u dat ze hem in de auto probeerden te sleuren en daarna vuurwapens afschoten (CGVS, p. 12). Dat u uw antwoorden verandert naargelang de vragen van het CGVS, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen opnieuw aan.

Tijdens uw gehoor op het CGVS werd u nog gevraagd of u broer de daders gezien had. U zei dat u dit niet wist en het hem niet vroeg, wat vreemd lijkt aangezien er volgens u een verband is tussen uw problemen en de aanval op uw broer (CGVS, p. 31-32). Hierna zei u dat hun gezicht bedekt was, wat niet strookt met uw verklaring dat u het niet wist en dat u uw broer niets gevraagd had. Nadat u hiermee geconfronteerd werd, stelde u dat het kwam omdat de auto erg snel reed en ze dan de kogels afvuurden (CGVS, p. 32). Opnieuw wijzigt u uw verklaringen naargelang de opmerkingen van het CGVS.

Dat u telkens nieuwe versies van dezelfde feiten geeft, zet de geloofwaardigheid van uw beweringen verder op losse schroeven.

De overige documenten die u neerlegt, kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Hierboven werd reeds gesteld dat uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt dat de bewijswaarde van documenten uit Irak erg gering is.

Zo legde u een werkbadge van uw job bij het Ministerie van Elektriciteit voor. Gezien uw verklaringen over uw job niet geloofwaardig geacht werden, en er geen geloof gehecht wordt aan het feit dat u op het moment van de uitgave van de werkbadge nog in Bagdad verbleef, kon aan dit document geen waarde geacht worden. U legde ook foto's van de toestand van uw broer voor. Deze foto's geven echter geen informatie over de identiteit van deze persoon, noch over uw familieband met de afgebeelde persoon. Zelfs is het inderdaad uw gewonde broer die afgebeeld is op deze foto's, dan nog geven deze foto's geen informatie over de manier waarop hij deze verwondingen zou hebben opgelopen. In die zin kunnen de foto's geen ondersteuning bieden voor de door u ingeroepen vervolgingsfeiten. Ook de klacht naar aanleiding van de dreigbrief, het bewijs van het vinden van het lijk van uw man en de overlijdensakte van uw man kunnen niet gezien worden als bewijs voor uw verhaal, aangezien uw verklaringen over deze gebeurtenissen niet geloofwaardig zijn, en gezien documenten in het kader van een asielerzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas, hetgeen bij u niet het geval blijkt, kracht bij te zetten. Uw huwelijksakte kan enkel uw verklaringen over uw huwelijk met Abderahman Abdekarim ondersteunen. Dat element wordt hier niet betwist.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw oorspronkelijke herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen.

Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De informatie waarop het CGVS zich beroept is aan uw administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van volgende bepalingen:

“-artikel 1 A (2) van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève

-artikels 48/3, 48/4, 48/6 van de wet van 15 december 1980

-artikels 2 en 3 van het EVRM;

-de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980

-het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen)

-beoordelingsfout

-artikel 26 van het KB van 11 juli 2003;
-het gezag van de handelingen en artikelen 1319, 1320, 1321 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek ;
-de rechten van de verdediging.
-de samenwerkingsplicht;"

Verzoekster gaat in op de motieven van de bestreden beslissing en geeft daarna een toelichting bij nog drie punten:

- de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet
 - de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet
 - de vernietiging van de bestreden beslissing.
-
- De vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Vooreerst gaat verzoekster in op haar profiel van een soenitische vrouw. Dit profiel wordt niet betwist. Zij stelt nog dat zij het moeilijk heeft met chronologie en datums en wijt dit aan de vervolgingsdaden die zij meegemaakt heeft. Zij was heel emotioneel tijdens het CGVS-interview en huult of spreekt heel snel en onbegrijpelijk.

Wat haar algemene geloofwaardigheid betreft, volhardt verzoekster in haar verklaringen van het CGVS-interview en haar uitleg over de tegenstrijdigheden. Deze houden verband met haar emotionele toestand gedurende het interview en met vertalingsproblemen.

Wat de tegenstrijdigheden met de start- en einddatums van haar werk betreft wenst verzoekster te benadrukken dat zij spontaan heeft gemeld dat er fouten aanwezig waren in het eerste interview. Daarboven vermeldt zij ook dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken zeer nerveus was, dat de personeelsleden er haar toen hielpen te kalmeren en dat zij zelf niet weet hoe zij in staat was te praten. Zij heeft ook gemeld tijdens haar eerste verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat er vertalingsproblemen waren met de tolk waarop haar toen werd geantwoord dat zij dit te laat vermeldde. Ongeacht het feit dat de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken toen achtte dat zij het te laat meldde is het wel zo dat zij vertalingsproblemen gemeld heeft. Men ziet niet in waarom het melden van vertalingsproblemen gedurende het interview zelf laattijdig zou zijn. Het blijkt ook heel duidelijk uit haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat het gehoor moeizaam verliep, aangezien er niet minder dan vier verklaringen over haar verschillende beroepsactiviteiten opgenomen werden. Haar laatste verklaring is de correcte versie die ook door verzoekster tijdens het CGVS-interview herhaald werd.

Over de tegenstrijdigheid m.b.t. de documenten die zij gebruikte om van Athene naar België te reizen heeft verzoekster de vraag tijdens het CGVS-interview slecht begrepen. Zij dacht dat de vraag over de echtheid van de kopie van haar Irakese identiteitskaart ging. Immers wordt de vraag gesteld rond de documenten die zij gebruikte om van Athene naar België te reizen en verzoekster antwoordt over de echtheid van de documenten die zij had toen zij naar Jordanië en Syrië op reis ging. Zij kan op die datums onmogelijk het document gebruiken dat de smokkelaar haar in september 2015 afgeeft. Zij spreekt dus duidelijk over twee verschillende documenten en heeft niet begrepen dat zij werd ondervraagd over het tweede document. Tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldt zij ook heel duidelijk dat dit over twee verschillende documenten gaat en dat de kaart waarmee zij van Athene naar België reisde geen echte is. Wat de reden van haar reis naar Jordanië betreft heeft verzoekster een passend antwoord gegeven tijdens het CGVS-interview. Zij verklaart immers dat zij bedoelde dat haar zus geen andere familie had dan haar man en kinderen en dat zij als zus wel steun kon en wou bieden. Wat de datums van haar reis in Syrië betreft verwijst verzoekster naar de algemene moeilijkheden die zij heeft met datums, het feit dat dit al enkele jaren geleden is en dat zij sindsdien veel moeilijke dingen heeft meegemaakt waardoor het voor haar moeilijk is om alle gebeurtenissen correct in de tijd te situeren. Uiteindelijk wenst verzoekster te laten weten dat zij de foto van haar paspoort niet opzettelijk heeft gewist maar dat zij omwille van geheugentekort op haar telefoon verschillende bestanden moest wissen en dat de foto van haar paspoort per ongeluk met de andere bestanden gewist werd. Wat de visumaanvragen naar Tsjechië en Slowakije betreft wenst verzoekster te verduidelijken dat wat zij meende met haar uitleg tijdens het gehoor is dat die aanvragen waarschijnlijk door haar werkgever in haar naam ingediend werden, maar dat zij zichzelf niet herinnert dat zij naar de Tsjechische of de Slovaakse ambassade zou zijn gegaan.

Over de geloofwaardigheid van de laatste verblijfplaats in Irak, in de wijk Adhamiya, merkt verzoekster op dat een herkomstcheck gebeurde op basis van de wijk Adhamiya. Adhamiya is ook één van de negen districten van Bagdad (verzoekschrift, stukken 36 en 39).

Dit district is onderverdeeld in verschillende wijken, inbegrepen een wijk die ook Adhamiya heet, Basateen, Beida, Maghreb, Quahira, Rabi, Shmasiya, Shaab, Tunis, Ur en Waziriya (verzoekschrift, stukken 36 en 38). Blijkbaar is er een misverstand ontstaan tijdens het CGVS-interview. Zij is niet woonachtig in de wijk Adhamiya maar in de wijk Rabi, gelegen in het district Adhamiya. Er dient opgemerkt te worden dat verzoekster volgende laatste verblijfplaats gaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken: provincie Bagdad, district Mokoft Sini, stad Bagdad, wijk Adhamiya Hay Rabih (Hay betekent wijk in Arabisch), straatnummer (...), huisnummer (...). Het is enkel de wijk Adhamiya die omsingeld werd door een muur (verzoekschrift, stuk 37) en niet het heel district. De wijk Rabi, die meer in het noorden van het district gelegen is werd niet omsingeld door de muur. Omdat verzoekster niet in die wijk Adhamiya woont is het ook logisch dat zij antwoordt dat er rond haar wijk geen muur gebouwd werd omdat dit ook niet het geval was. Zij beschrijft immers Adhamiya als een grote streek van Rabee (de wijk Rabi in het noorden van het district) tot het veld van Antar (de plaats Antar in het zuiden van het district). Zij beschrijft hier dus heel duidelijk het district Adhamiya en niet de wijk. Wat het niveau van het geweld in 2006-2007 zegt zij dat er sinds 2003 sektarisch geweld in haar wijk was, en zegt dat dit geweld het hoogste was in 2005-2007 en 2014-2015. Het is dus onjuist te beweren dat ze zegt dat de periode 2006-2007 geen hoogtepunt heeft gekend in het geweld aangezien zij die periode aanduidt wanneer haar gevraagd werd wanneer het sektarisch geweld het ergst was. Daarboven is het ook zo dat alle wijken niet identiek getroffen werden door het sektarisch geweld. De wijk Rabi werd toen relatief gespaard (verzoekschrift, stuk 40). Over de etnisch-religieuze samenstelling van haar wijk wordt er haar ook verweten dat zij een evolutie beschrijft: haar wijk was eerst een gemengde wijk en met de tijd hebben de soennieten de wijk verlaten. Nu is het voornamelijk en sjiitische wijk. Opnieuw confronteert de Commissaris-generaal deze informatie met de beschikbare informatie over de wijk Adhamiya om te besluiten dat deze niet correct is. Maar het is wel zo dat de district Adhamiya vandaag voornamelijk door sjiiten wordt beheerd met uitzondering van de wijk Adhamiya. Verzoekster komt niet uit de wijk Adhamiya, maar uit de wijk Rabi. Haar eigen wijk, Rabi is al in meerderheid onder sjiitische controle zeker sinds 2008 toen er slechts een grote soennitische minderheid aanwezig was (verzoekschrift, stuk 40), zoals zij het ook heeft beweerd tijdens het CGVS-interview. Sowieso wordt er aan verzoekster ook verweten haar visumaanvragen voor Tsjechië en Slovakije te hebben verborgen. Nochtans bewijzen deze elementen dat zij zeker aanwezig was in Bagdad in mei en juni 2014. Het is dan ook moeilijk verzoekenbaar om vast te stellen dat zij in 2014 in Bagdad visums heeft aangevraagd en in dezelfde beslissing te betwisten dat zij recent uit Bagdad ontvlucht is. Daarboven legt zij nog bijkomende documenten neer die haar recente herkomst uit Bagdad aantonen: attest van verblijf van 2004 tot 16 september 2015 afgeleverd in april 2016 (verzoekschrift, stuk 41), schooldocumenten van haar kinderen afgeleverd in 2012 (verzoekschrift, stuk 42) en een medisch document afgeleverd in 2012 die het bewijs levert dat verzoekster een operatie onderging in 2008 (verzoekschrift, stuk 43). Deze documenten zijn nog niet vertaald en nog niet in origineel beschikbaar, maar een vertaalde versie van deze documenten zal worden bezorgd zodra deze aangekomen zijn. Verzoekster is van mening dat al deze elementen de geloofwaardigheid van haar herkomst uit Bagdad versterkt en tenminste dat de Commissaris-generaal een beoordelingsfout maakt wanneer hij de herkomst van verzoekster onderzoekt ten aanzien van de wijk Adhamiya. Ten tweede oordeelt de Commissaris-generaal dat het feit dat verzoekster de verkiezingen van 2014 als manuele verkiezingen beschrijft niet overeenkomt met de informatie waarover het beschikt dat de verkiezingen van 2014 elektronisch georganiseerd werden. Verzoekster zegt daartegen op dat de elektronische kaart alleen diende om te bewijzen dat zij Irakees en pro-regering is. De informatie waarop het CGVS berust om te stellen dat er elektronisch gestemd blijkt echter niet sluitend voor het feit dat er elektronisch gestemd werd. Verzoekster heeft verklaard dat deze kaart enkel gebruikt werd om de identiteit vast te leggen. Dit wordt ook bevestigd door informatie over de functie van deze elektronische kaart tijdens de verkiezingen van 2014 (verzoekschrift, stuk 29). Het blijkt dus inderdaad dat de elektronische kaart louter voor de identificatie gebruikt werd en niet voor het stemmen zelf. Trouwens blijkt ook dat er inderdaad manueel, zijnde met papier, gestemd werd (verzoekschrift, stuk 29). Uit wat voorafgaat blijkt heel duidelijk dat de Commissaris-generaal een beoordelingsfout gemaakt heeft door te stellen dat het verkiezingsproces in 2014 helemaal elektronisch gebeurde en dat er geen geloof kan gehecht worden aan de deelname van verzoekster aan dit proces omdat ze naar een papieren proces verwees. De elektronische kaart werd inderdaad alleen gebruikt om de kiezers te identificeren zoals verzoekster heeft uiteengezet. Verre van de geloofwaardigheid van haar recente afkomst uit Irak aan te tasten, versterken haar verklaringen over de verkiezingen de geloofwaardigheid van haar recente herkomst uit Bagdad. Door het feit dat haar verklaringen als geloofwaardig beschouwd moeten worden moet er ook een andere, sterkere, bewijskracht worden gegeven aan de verkiezingskaart van 2014 die zij neerlegt.

Wat het bestaan van een avondklok betreft weet verzoekster degelijk dat er een avondklok was in Bagdad maar dat die er niet permanent meer was de dag dat zij vertrok. Dit is helemaal niet tegenstrijdig met de realiteit.

De Commissaris-generaal meent dat er geen geloof gehecht kan worden aan de aangehaalde vervolgingsfeiten omwille van het feit dat hij de recente herkomst van verzoekster uit de wijk Adhamiya betwist. Zoals hierboven aangetoond maakt de Commissaris-generaal een beoordelingsfout door de herkomst van verzoekster te toetsen ten aanzien van de wijk Adhamiya. Verzoekster is afkomstig van de wijk Rabi in de district Adhamiya maar niet van de wijk Adhamiya zelf. Dit element kan op zich de geloofwaardigheid van de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aantasten. Wat de tegenstrijdigheden tussen haar verschillende verklaringen m.b.t het aantal en tijdstip van de dreigingsbrieven, volhardt verzoekster in haar laatste verklaringen. Haar man kreeg twee dreigingsbrieven, één in juni 2015, een tweede brief in augustus 2015. Zijzelf kreeg één dreigingsbrief die door haar broer in haar huis gevonden werd. Wat de aanval op haar broer betreft zijn er geen tegenstrijdigheden, maar geeft zij gewoon bijkomende informatie tijdens het CGVS-interview, zoals het hoort.

Verzoekster dient haar verklaringen door stukken te staven. Wanneer dit echter niet mogelijk is dient het voordeel van de twijfel toegekend te worden indien de voorwaarden van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet vervuld zijn. Dit is het geval. Verzoekster heeft een aantal documenten neergelegd waaruit haar identiteit, nationaliteit, werk, haar verblijfplaats, de identiteit van haar kinderen en haar echtgenoot, het overlijden van haar echtgenoot en de omstandigheden ervan, de toestand van haar broer, bewezen zijn. Hiermee heeft zij een oprechte inspanning geleverd om haar aanvraag te staven en alle elementen waarover zij beschikt voorgelegd. De verklaringen van verzoekster zijn samenhangend en zijn niet in strijd met algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is, zoals blijkt uit de bijgevoegde stukken. De sjiiitische milities begaan dagelijks mensenrechtenschendingen (verzoekschrift, stukken 7 en 9) en worden ervan verdacht achter ontvoeringen en moorden te staan in Bagdad (verzoekschrift, stuk 10). Deze ontvoeringen betreffen niet voornamelijk soennieten en ook de andere bevolkingsgroepen. Dit wordt ook allemaal door de COI Focus bevestigd. Er wordt ook aangetoond dat de personen die bij de overheid werken een risicogroep vormen. De aanvraag van verzoekster werd onmiddellijk na haar aankomst in België ingediend. Verzoekster moet, mits het in overweging nemen van de elementen van dit beroep, in grote lijnen als geloofwaardig beschouwd te worden.

Verzoekster vreest vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals opgenomen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. UNHCR is ook van oordeel dat er geen interne vestigingsalternatief bestaat in Irak (verzoekschrift, stuk 23).

Zelfs indien haar relaas ongeloofwaardig zou zijn, dan dient het objectief risico in geval van terugkeer onderzocht te worden en zij verwijst naar beslissingen van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen als van de Raad. In die zin dient er een noodzakelijk evenwicht tot stand te komen tussen het vaststellen van de feiten en de evaluatie van de nood aan bescherming.

De Commissaris-generaal heeft de huidige situatie in Irak en in Bagdad geschetst in de COI Focus *"Irak, De veiligheidssituatie in Bagdad"* van 6 oktober 2015. Hieruit blijkt dat er verschillende actoren actief zijn in Irak en rond Bagdad. Verzoekster wenst de door de Commissaris-generaal aangebrachte informatie aan te vullen en nuanceren. Uit de COI Focus van verwerende partij zou het kunnen blijken dat in het conflict in Irak twee kampen zijn: ISIS enerzijds en een coalitie tussen het Irakees leger, de sjiiitische milities en de Koerdische strijders anderzijds. De situatie is echter ingewikkelder: ISIS heeft grote delen van het land, vooral de soennitische provincies van Irak waar zij ook door een deel van de bevolking ondersteund worden, onder controle en is in strijd met alle andere actoren van het conflict (verzoekschrift, stuk 5). Deze groepering pleegt dagelijks aanslagen in Bagdad, vooral gericht op de sjiiitische burgers maar ook op de burgerlijke bevolking in het algemeen. Het Irakees leger werd in de zomer van 2014 zo goed als verslagen door het offensief van ISIS. Door het falen van het leger werden de sjiiitische milities gemobiliseerd en hebben zij het machtsvacuüm opgevuld en behouden zij de effectieve controle over Bagdad. Er bestaan confrontaties tussen het officieel leger en de sjiiitische milities, die vaak in het voordeel van de milities uitkomen (verzoekschrift, stuk 7). De macht voor de strijd tussen de officiële Irakese instellingen en de sjiiitische milities blijkt niet alleen uit de gevechten die soms uitbarsten tussen deze twee actoren maar ook uit de politieke analyse rond de Irakese situatie (verzoekschrift, stukken 3 en 7). De milities hebben hun eigen politieke agenda en een elke dag grotere invloed op de Irakese politiek en het beslissingsproces (verzoekschrift, stukken 4 en 7). De Irakese regering blijkt te zwak te zijn om de milities te controleren (verzoekschrift, stukken 7 en 8). Het zijn inderdaad de milities die vandaag de verdediging van de hoofdstad Bagdad in handen hebben genomen (verzoekschrift, stuk 7).

Het staat ook vast dat er geen bescherming mogelijk is tegen wangedrag van de sjiiitische milities (verzoekschrift, stukken 4, 9 en 10). Deze concurrentie, tussen de officiële Irakese instellingen en de andere actoren van het conflict biedt inderdaad weerstand aan ISIS maar brengt de veiligheid in een toekomstig Irak zonder ISIS in gevaar (verzoekschrift, stukken 4 en 8).

Het noorden van Irak ligt onder controle van de Koerdische beweging (verzoekschrift, stuk 5). Er bestaat daar ook een concurrentie tussen de sjiiitische milities, de officiële Irakese troepen en de Koerdische peshmergas die tot spanningen en incidenten leidt die tot een escalatie kan uitkomen (verzoekschrift, stukken 4, 6 en 8). Daarnaast bestaan er ook spanningen tussen de sjiiitische milities en de overige soennitische burgers of clans die zich niet aangesloten hebben bij ISIS (verzoekschrift, stuk 4). Deze situatie toont aan dat in een etnisch en religieus verdeeld Irak de spanningen niet alleen bestaan tussen ISIS en alle andere actoren maar ook tussen alle actoren onderling. Dit leidt tot een situatie waarin iedere persoon, omwille van het behoren tot zijn religieuze of etnische groep, het doelwit kan worden van gericht geweld van een van de actoren van een andere etnische of religieuze groep. Deze algemene situatie dient samen gelezen te worden met de elementen van het profiel van verzoekster.

Als soennitische bewoner van Bagdad loopt verzoekster een objectief en verhoogd risico om slachtoffer te worden van de aanslagen van zowel de sjiiitische milities als van ISIS als zij zich niet aansluiten. Dit blijkt uit tal van publiek beschikbare bronnen waarnaar zowel de Commissaris-generaal als verzoekster verwijzen.

Het feit dat verzoekster en haar man werken bij de overheid wordt betwist, voornamelijk omdat er tegenstrijdigheden zijn tussen de verschillende verklaringen van verzoekster over de start- en einddatum van haar werk. Hierop werd er geantwoord hierboven. Ook als er een twijfel zou kunnen overblijven rond de start- en einddatum van het werk van verzoekster, kan er moeilijk betwist worden dat verzoekster inderdaad werkzaam was bij de overheid. Zij brengt immers afdoende antwoorden op de vragen die haar gesteld worden rond haar werk en legt een kaart van haar werk neer. Personen die werkzaam zijn bij de overheid, of familieleden van personen die werkzaam zijn bij de overheid lopen ook een verhoogd risico op vervolgingsdaden. Zij verwijst naar landeninformatie en stuk 25 gevoegd bij het verzoekschrift.

Het feit dat verzoekster een alleenstaande vrouw is, wordt niet betwist. Het huwelijk van verzoekster wordt niet betwist. Het overlijden van haar man wordt ook niet betwist. Verzoekster legt ook een akte van overlijden van haar man neer. Vrouwen in het algemeen, en alleenstaande vrouwen in het bijzonder zijn in Irak en in Bagdad een zeer kwetsbare categorie van personen. Zij verwijst naar landeninformatie en stukken 25, 31, 32 en 33 gevoegd bij het verzoekschrift.

- Over de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet licht verzoekster toe als volgt:

“Artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 bepaalt het volgende:

[citaat § 1 en § 2, c)]

Uit de COI Focus van verwerende partij blijkt dat het niet betwist word dat er in Irak, Bagdad inbegrepen, een internationaal of binnenlands gewapend conflict, in casu een binnenlands gewapend conflict, plaatsvindt.

Het begrip van “intern gewapend conflict”, waarnaar wordt verwezen het artikel 48/4, § 2, c, van de wet van 15 december 1980, wordt noch bepaald door deze wet, noch door de voorbereidende werkzaamheden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft dit begrip, in haar arrest van 30/01/2014 “Aboubacar Diakité tegen CGVS” als volgt toegelicht: “met het oog op de toepassing van deze bepaling, dient het bestaan van een intern gewapend conflict te moeten worden aanvaard, wanneer er gevechten plaatsvinden tussen de reguliere strijdkrachten van een Staat en een of meer gewapende groepen of wanneer twee of meerdere gewapende groepen tegen elkaar vechten, zonder dat het noodzakelijk zou zijn dat dit conflict omschreven dient te worden als een gewapend conflict van niet-internationale karakter onder het internationaal humanitair recht en zonder dat de intensiteit van de gewapende confrontaties, het niveau van de organisatie van de strijdkrachten of de duur van het conflict het voorwerp zouden uitmaken van een afzonderlijke beoordeling van de mate van geweld die van kracht zou zijn in de betrokken gebied” (HvJ C285/12, Diakité/CGVS, 30/01/2014, §35.).

In casu, stelt verweerder het bestaan van een intern gewapend conflict in Bagdad niet in vraag.

Er bestaat geen twijfel over het bestaan van gevechten: dit geweld in Bagdad vertaalt zich naar terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds (COI focus p. 6, 7 en 8).

Het wordt ook niet betwist dat dit conflict, ook in Bagdad, gekenmerkt word door willekeurig geweld ten aanzien van burgers. (Zie COI Focus p. 15)

Dit willekeurig geweld omwille van het binnenlands conflict treft elk deel van de stad buiten de internationale zone (zie COI Focus, p. 16 en 21).

Deze objectieve elementen moeten volgens het CGVS in relatie gezien worden met andere elementen, zijnde:

- de mate waarin de burgers het slachtoffer worden van doelgericht of willekeurig geweld;
- de oppervlakte van het gebied die getroffen wordt door willekeurig geweld;
- het aantal slachtoffers in verhouding met de totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied;
- de impact van dit geweld op het leven van de burgers;
- de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in casu, hun regio van herkomst te verlaten

Sommige van deze criteria zijn echter niet opgenomen, noch expliciet noch impliciet in artikel 48/4, §2, c). Volgens deze bepaling volstaat het om:

- het bestaan van ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger ;
- omwille van willekeurig geweld
- in het geval van een internationaal of binnenlands conflict.

De twee laatste voorwaarden worden niet betwist en blijken zelf uit de documentatie die door verwerende partij gebruikt wordt.

Vervolgens is het aangewezen alle door het CGVS aangehaalde elementen te onderzoeken om na te gaan of zij al dan niet in rekening genomen kunnen worden voor het bestaan van ernstige bedreigingen.

3.1. De mate waarin de burgers het slachtoffer worden van doelgericht of willekeurig geweld

Verzoekster betwist niet dat dit in rekening genomen moet worden in het kader van de toepassing van artikel 48/4, §2, c).

De aard van de aanslagen zijn misschien geëvolueerd, maar het staat wel vast dat het geweld willekeurig toeslaat en dat eenieder het risico loopt om er slachtoffer van te worden.

COI Focus, p. 8

(...)

COI focus, p. 21:

(...)

Ten eerste moet er worden onderlijnd dat ISIS opnieuw grootschalige zelfmoordaanslagen pleegt in Bagdad, die soms deel uitmaken van gecombineerde aanvallen (stuk 27)

Per definitie zijn bomaanslagen willekeurig, en dit is ook het geval in de Iraakse situatie.

In 2014 was Irak het meest door aanslagen met middel van ontploffingsmiddelen getroffen land met 610 incidenten die 13.364 slachtoffers maakten waarvan 10.735 slachtoffers burgers zijn (stuk 18, p. 11) en waar 5.651 burgers in Bagdad omkwamen (stuk 18, p. 16). Sommige organisaties menen dat Irak nog gevaarlijker is dan Syrië voor burgers (stuk 18, p. 29).

Het geweld in Bagdad wordt ook gekenmerkt door een heel grote meerderheid van de aanslagen niet aan een geïdentificeerd actor toegeschreven kan worden (stuk 25, p. 27)

Het feit dat het grote deel van de aanslagen echter niet aan een geïdentificeerde actor toegeschreven kunnen worden doet echter geen afbreuk op het willekeurig karakter ervan. Voor de persoon van een burger maakt het echter geen verschil wie de aanslag pleegt.

3.2. De oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld en het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied

Bagdad telt meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een oppervlakte van 4555 vierkante kilometer.

Maandelijks vallen er constant sinds begin 2015 meer dan 300 doden. Het CGVS geeft geen enkel motief waarom dit aantal, al dan niet in verhouding met de totale bevolkingsaantal van Bagdad, geen aanwijzing geeft voor het bestaan of niet van ernstige bedreigingen, en dus aanleiding zou kunnen geven voor het toekennen van de subsidiaire bescherming.

Met de maandelijkse variatie komt dit uit op ongeveer 4000 doden in Bagdad omwille van willekeurig geweld voor het jaar 2015, wat tussen 0,5 en 1 burger op 1000 betreft alleen omwille van aanslagen gerelateerd met het lopende conflict. Dit is ontzettend hoog. Bagdad is ook de regio die door het geweld het meest getroffen is in het land (stuk 25, p. 5). Het blijkt ook dat de meeste aanslagen in Bagdad stad plaatsvinden (stuk 26)

Het CGVS maakt een vergelijking tussen 2015 en het hoogtepunt van de campagne "breaking the walls" van Al Qaeda in 2013 om te besluiten dat het aantal aanslagen en slachtoffers beduidend lager ligt in 2015. Hierbij wordt een beoordelingsfout gemaakt.

In 2015 zijn er volgens nog steeds tijdelijke cijfers van Iraq Body Count (verder IBC), die nog aangepast kunnen worden, 16.204 burgers in Irak om het leven gekomen. Van 2010 tot 2012 waren er jaarlijks tussen 4.167 en 4.622 burgers slachtoffers van het conflict.

Voor die drie jaren samengenomen is het totaal aantal burgerlijke slachtoffer 12,942, wat lager ligt dan 2015 alleen. 2010-2012 was een redelijk veilige periode in vergelijking met de periode die in midden 2013 begon. In 2014 kwam er een piek in het aantal slachtoffers voor de maanden van juni en augustus. Behalve deze twee uitzonderlijke maanden is het niveau van doden in 2015 even hoog dan die in 2014. Eigenlijk is 2015, na 2014, het dodelijkste jaar in de periode 2010-2015. Het cijfer van 16.204 slachtoffers is slecht tijdelijk en kan nog omhoog lopen. In januari 2015 was de tijdelijke dodental door IBC 17.049 slachtoffers wat later nog opgelopen is met bijna 3000 doden. Bagdad in het bijzonder is de derde gevaarlijkste regio van het land, na Ninewa en Anbar die grotendeels onder controle van ISIS zijn. In Bagdad vielen er maandelijks tussen 236 (december 2015) en 334 (april 2015) doden in 2015. In oktober en november vielen er nog meer dan 300 doden (stuk 19)

Als we het nu hebben over een evolutie van veiligheidssituatie moet er opgemerkt worden dat de frequentie van de aanslagen in 2015 niet verminderd is. Tussen 1 juli 2013 en tot 30 juni 2015 gebeurden er per trimester meer dan 200 bomaanslagen in Bagdad. Dit vertegenwoordigd ongeveer 50% van alle bomaanslagen die in Iraq gepleegd zijn. Dit is ongeveer vijf maal hoger dan de trimesters van 1 januari 2009 t.e.m 30 juni 2013. (zie stuk 20). Dit toont aan dat er in midden 2013 een nieuwe trend is in het geweld waardoor de veiligheidssituatie erg verslechterde en dat er tot vandaag geen fundamentele trend-verandering is. Het CGVS maakt dus een beoordelingsfout door te besluiten dat het aantal aanslagen beduidend lager ligt vandaag dan wat het geval was in 2013.

Wat het aantal slachtoffers betreft toont een analyse per trimester hetzelfde aan. Vanaf juli 2013 ligt het aantal slachtoffer in Bagdad tussen 829 en 1167 (stuk 21) per trimester. Cijfers voor het trimester van 1 oktober tot 31 december 2015 en van 1 januari tot 31 maart 2016 zijn nog niet beschikbaar. Door een compilatie van de dagelijkse informatie tussen één oktober en 31 maart 2016 (stuk 22) kan men vaststellen dat er geen trendbreuk plaatsvindt in de periode van midden 2013 tot vandaag. Tussen januari 2009 en april 2013 lag het aantal slachtoffers inderdaad beduidend lager, maar dit was voor de verslechtering die vandaag nog de veiligheidssituatie kenmerkt.

Uit deze cijferanalyse blijkt zonder enig twijfel dat de veiligheidssituatie niet is verbeterd sinds het midden van het jaar 2013, en dat het CGVS kennelijk een beoordelingsfout maakt door te besluiten dat het aantal slachtoffers beduidend lager ligt in 2015. In tegendeel, het jaar 2015, tot en met de laatste trimester ervan ligt in de continuïteit van het najaar 2013 en het jaar 2014. 2016 lijkt nog steeds in de continuïteit te zijn van dezelfde trend.

3.3. De impact van dit geweld op het leven van de burgers

Verzoekster betwist dat het stilvallen van het publiek leven op zich een criteria is dat verband houdt met de wettelijke bepaling. Er wordt echter niet geëist dat het publiek leven zou stilvallen. Als er kan worden vastgesteld dat er ernstige bedreigingen aanwezig zijn en dat de andere voorwaarden van artikel 48/4, §2 vervuld zijn, moet de subsidiaire bescherming toegekend worden, ook als het publiek leven niet stilvalt.

Het blijkt ook dat het publiek leven nooit is stilgefallen in Bagdad.

COI-Focus, p. 20 :

(...)

Het is algemeen geweten dat het CGVS in 2014 en tot augustus 2015 oordeelde dat de situatie in Bagdad wel de voorwaarden van artikel 48/4, §2, c) vervulde. Aangezien het aantal doden niet significant lager ligt in 2016 ziet men niet in voor welke reden het niet stilvallen van het publiek leven in Bagdad plots van die aard is dat er geen ernstige bedreigingen zouden bestaan, dat artikel 48/4, §2, c) niet meer van toepassing zou zijn of dat het niveau van het geweld in Bagdad vandaag later zou zijn dan tijdens de vorige jaren (zie in die zin ook RvV, arrest n° 165.166 van 12 april 2016).

In ondergeschikte orde betwist verzoekster ook de conclusies die door het CGVS getrokken worden wat de impact van het geweld op het publiek leven betreft. Deze conclusies zijn ook tegenstrijdig met de door verwerende partij neergelegde COI Focus waarvan talrijke fragmenten die belangrijke informatie bevatten niet in overweging genomen werden. Hierdoor schendt de bestreden beslissing de motivatieplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen) en artikelen 1319 tot 1322 van het Burgerlijk wetboek.

3.3.1 Het feit dat de scholen open zijn

Verzoekster betwist dat dit het bestaan van ernstige bedreigingen uitsluit.

Uit objectieve informatie blijkt het dat het conflict wel degelijk een groot impact heeft op het Iraaks schoolsysteem. Zo blijkt uit een communicatie van UNICEF van 30 oktober 2015 (stuk 12) dat het impact van het conflict rampzalig is voor de educatie van de kinderen.

UNICEF stelt vast dat een school op vijf vernield werd, dat de overige scholen overbevolkt worden, met klassen tot 60 leerlingen en dat ze verplicht worden om les te geven in twee of drie shiften elke dag. Deze informatie bevestigt eerdere informatie die het al in 2014 (stuk 17) over de specifieke situatie in Bagdad het had over overbevolkte klassen (tot 80 en soms 120 studenten per klas) en de organisatie van twee tot vier shiften per dag.

Dit kan onmogelijk aangenomen worden als een normale gang van zaken en toont integendeel aan dat het conflict een groot impact heeft op het educatief systeem in Irak en in Bagdad.

3.3.2. Het feit dat er gezondheidszorg is

Verzoekster betwist dat dit op zich een criteria is dat verband houdt met de wettelijke bepaling. Het al dan niet bestaan van gezondheidszorg doet absoluut geen afbreuk aan het bestaan van een ernstige bedreiging op de persoon of het leven van een burger.

Ook wat de gezondheidszorg betreft betwist verzoekster de conclusie van verwerende partij. Het louter bestaan van gezondheidszorg volstaat niet om te concluderen dat het geweld geen impact heeft. Trouwens word er door de COI Focus van verwerende partij ook verwezen naar ernstige moeilijkheden wat dat betreft. De conclusie die door verwerende partij in zijn beslissing opgenomen wordt is tegenstrijdig met de inhoud van de COI-Focus wat dit betreft (Zie Coi Focus, p. 18-19).

Het impact van de situatie op de gezondheidszorg word ook aangetoond door objectieve informatie die verzoekster aan dit verzoekschrift voegt (stuk 24). Ook de nota van de UNHCR (stuk 23) bevestigt dit:

"The escalation in violence has further generated additional deaths from a lack of access to (...) medical care (...) and serious impairment of access to basic, life-sustaining services." §14)

Dit is ook specifiek in de gebieden waar er, zoals in Bagdad, een grote hoeveelheid van interne vluchtelingen aanwezig is :

"Local health services are reported to be overstretched due to high numbers of IDP arrivals and primary healthcare clinics often lack sufficient amounts of essential and chronic illness drugs." (stuk 23, § 21)

3.3.3. Het feit dat de nachtelijke uitgaansverbod opgeheven werd, de verkeerswegen open zijn en de internationale luchthaven operationeel is sluit het bestaan van ernstige bedreigingen ook niet uit.

Nergens blijkt het dat het opheffen de nachtelijke uitgaansverbod verband houdt met enige verbetering van de veiligheidssituatie, verbetering die uit de aangebrachte cijfers ook niet blijkt te bestaan.

Ook het feit dat de verkeerswegen open zijn of de internationale luchthaven operationeel is laat niet toe uit te sluiten dat er op de persoon van een burger geen ernstige bedreigingen zouden bestaan.

3.3.4. Het feit dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd is sluit het bestaan van ernstige bedreigingen ook niet uit.

Trouwens moet deze stelling ook gerelativeerd worden.

COI Focus p. 18:

(...)

COI Focus, p. 19:

(...)

Er blijken dus wel moeilijkheden te bestaan met bevoorrading van drinkwater, wat uiteraard levensnoodzakelijk is, en dat er als gevolg ervan een uitbraak van Cholera vastgesteld is, wat niet te rijmen valt met een normale of zelf weinig gestoorde gang van zaken. In tegendeel moet dit zonder enig twijfel als een groot impact op het publiek leven beschouwd worden.

Zulk criteria handhaven voor de toekenning van de subsidiaire bescherming zou deze bescherming ontoegankelijk maken voor eenieder die nog toegang zou hebben tot voedsel en water, wat helemaal niet overeenkomt met de doel, de geest, de letter en de ratio legis van deze beschermingsstatus.

3.3.5. Het feit dat de politieke en administratieve autoriteiten nog steeds controle hebben over het gebied waaruit verzoekster afkomstig is kan inderdaad in rekening genomen worden voor zover het blijkt dat er met die controle ook een bescherming bestaat tegen de ernstige bedreigingen bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

In casu blijkt dit niet het geval te zijn, zoals het aantal aanslagen en doden aantoont.

De stelling zelf dat de politieke en administratieve autoriteiten nog controle zouden hebben over Bagdad wordt ter zake ook betwist door verzoekster. Dit berust op de informatie die verwerende partij zelf aan het administratief dossier toevoegt

COI Focus p. 14:

(...)

COI Focus p. 21:

(...)

De zagezegde controle is enkel formeel maar niet effectief. Dit blijkt ook uit tal van stukken die verzoekster bijvoegt aan huidig verzoekschrift (zie stuk 4, pp. 18-22, p. 27, p. 29; stuk 7, p. 2, pp. 6-7; stuk 8; stuk 10, pp. 17-18; stuk 11, p. 4, p. 5, p. 6, p. 7; stuk 28). De autoriteiten blijken dus niet in staat te zijn om een bescherming in de zin van artikel 48/5 te bieden.

Voor een soennitische burger, zoals in casu verzoekster, is het feit dat de effectieve controle in de handen van de sjiitische milities is wel een heel belangrijk element. Het is dan ook aan het licht van deze informatie dat het risico moet beoordeeld worden.

3.3.6. Het feit dat verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN in Bagdad blijven sluit ook geen ernstige bedreiging zoals in artikel 48, §2, c) uit.

Dit is zeker het geval wanneer deze organisaties en instellingen, zoals het geval is in Bagdad, in de enige beveiligde zone van de stad opereren (de internationale zone). De levensomgeving van verzoekster is niet te vergelijken met de beveiligde internationale zone wat de veiligheidssituatie betreft. Dit wordt ook bevestigd door de COI Focus van verwerende partij, (zie p. 16.)

3.4. De mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in casu, hun regio van herkomst te verlaten

Volgens het CGVS is het impact van het geweld niet zo hoog dat het inwoners dwingt om Bagdad massaal te verlaten, in tegendeel, Bagdad neemt een groot aantal vluchtelingen op uit andere gebieden van het land die door oorlogsgeweld worden geteisterd.

Sinds 2015 wordt de Europese unie geconfronteerd met een nooit eerder geziene toestroom van vluchtelingen. De gegevens van Eurostat die op heden beschikbaar zijn tonen aan dat een grote proportie Irakese burgers verantwoordelijk is voor de grootte van deze stroom en dat deze trend doorheen 2015 enkel bevestigd werd.

In het eerste trimester van 2015 vertegenwoordigden de Irakese asielaanvragers 4% van de 185.000 asielaanvragen in Europa (stuk 13), 6% van de 210.000 asielaanvragen in het tweede trimester (stuk 14) en 11% van de 410.000 asielaanvragen voor de derde trimester (stuk 15).

Dit toont aan dat op Europees niveau het aantal – zowel in absolute cijfers als in verhouding met het totaal aantal asielaanvragen – van Irakese burgers die in Europa asiel aanvragen fors gestegen is in 2015. Dit kan alleen mogelijk zijn als het aantal Irakese die uit Iraq vluchten ook toeneemt.

Ook op Belgisch niveau is het aantal asielaanvragen van Irakese fors gestegen (stuk 16). Van januari t.e.m november 2015 hebben 7380 Irakese asiel aangevraagd. Dit is de grootste groep asielaanvragers in België, voor Syrië en Afghanistan. Dit is ook een forse stijging ten opzichte van de jaren 2012, 2013 en 2014 gedurende dewelke er respectief 803, 797 en 1131 asielaanvragers Irakese burgers waren.

Uit die statistieken kan niet worden uitgehaald of die Irakese al dan niet uit Bagdad komen. Maar ze laten prima facie wel toe te besluiten dat Irakese massaal op de vlucht gaan. Het CGVS brengt geen cijfers of specifieke informatie naar voor om hard te maken dat er geen massaal vertrek is van Irakese uit Bagdad, en dit is dus een blote bewering.

Het louter feit dat Bagdad ook veel vluchtelingen opneemt uit andere gebieden van het land sluit niet uit dat de bewoners van Bagdad op hun beurt de stad ontvluchten. Bagdad kan immers, en is blijkbaar ook, als een tussenstap beschouwd worden om het land te verlaten. Trouwens word het niet betwist dat de provincies dat de meeste interne vluchtelingen zich in de provincie Ninewa en Al-Anbar vestigen, provincies waarvan het algemeen geweten is dat er een heel hoge graad van geweld heerst (zie stuk 19) en waar het CGVS beschouwt dat artikel 48/4, §2, c) wel van toepassing is. Dit toont aan dat de loutere aanwezigheid van interne vluchtelingen geen pertinent gegeven is voor de evaluatie van de mate van het geweld (zie in die zin RvV, arrest n° 165.166 van 12 april 2016).

De publiekelijke statistische informatie over asielaanvragers uit Iraq laten niet toe om te bepalen uit welke regio of stad deze afkomstig zijn. Deze informatie zou enkel nagegaan kunnen worden door verwerende partij zelf voor wat België betreft aangezien zij zowel over de informatie betreffende de nationaliteit als de regio en de stad van herkomst beschikt.

Het komt beiden partijen om U Raad zo volledig mogelijk te informeren. Een samenwerkingsplicht berust ook op het CGVS. In haar arrest van 22 november 2012 in zaak C-277/11, M. v. Ireland, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ) geoordeeld, in relatie met deze samenwerkingsplicht, dat :

« 65 Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dient normalerwijs de verzoeker alle elementen tot staving van zijn verzoek in te dienen, wat niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

66 Concreet houdt deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus in dat, indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker. »

Hieruit kan het volgende worden afgeleid : hoe moeilijker de toegang tot sommige documenten is voor de verzoekster zelf en hoe gemakkelijker het is voor de asielinstanties, hoe zwaarder de samenwerkingsplicht op de asielinstantie weegt. Het delen van deze statistieke informatie maakt ook deel uit van de samenwerkingsplicht van de verwerende partij.

In casu is het evident dat de bewering volgens dewelke de bewoners van Bagdad hun stad niet massaal ontvluchten niet berust op precieze statistieke informatie. In beginsel, omdat dit een bewering is van verwerende partij, komt het haar toe om deze informatie te staven, wat niet het geval is. Het is voor verzoekster zogoed als onmogelijk om deze informatie tegen te spreken. Het is voor het CGVS in tegendeel wel mogelijk om deze informatie te staven en Uw Raad in te lichten over de verhouding van de personen die afkomstig zijn uit Bagdad binnen de omvangrijke groep van Irakezen die in België asiel aanvragen. Het CGVS kan die vraag ook aan de andere Europese asielinstanties richten om u een breder beeld te geven.

Het IOM heeft in februari 2016 een studie publiek gemaakt over de Iraakse asielaanvragers in Europa. Zij hebben 473 personen ondervraagd en hieruit blijkt dat bijna 10% ervan uit Bagdad herkomstig is. Dit is wel een aanwijzing dat een significant deel van de Irakezen die uit Irak vluchten ook uit Bagdad vlucht (zie stuk 34).

3.5. Het feit dat een relatief hoog aantal asielzoekers vanuit België de repatriëring naar Bagdad aanvraagt kan volgens verzoekster geen aanwijzing geven dat er kan beschouwd worden dat de er in geen ernstige bedreigingen op het leven of de persoon van een burger bestaan.

Het louter feit dat een aantal Irakezen een aanvraag doen voor een terugkeer naar Bagdad zegt niets over de vrees van verzoekster en verandert niets aan de objectieve veiligheidssituatie. Er anders over beslissen gaat tegen het beginsel van individueel onderzoek van de aanvragen voor internationale bescherming in.

Men weet niets over de motivatie van de personen om een aanvraag tot terugkeer in te dienen. Men kan ook niet nagaan welke hun levensomstandigheden in Irak. Men weet ook niet of de eindbestemming voor die personen Bagdad is of als zij zich in een ander gebied zullen vestigen.

Het is ook helemaal niet te begrijpen waarom deze informatie die per email verkregen was niet integraal is opgenomen in het administratief dossier. Geen enkele reden verantwoord dat emailverkeer over dit onderwerp niet met verzoekster gedeeld zou kunnen worden.

Dit feit toont een schending van artikel 26 van het KB van 11 juli 2013 en de rechten van de verdediging van verzoekster. Hij kan die informatie niet nuttig tegenspreken en geen analyse ervan maken wat een schending van de rechten op verdediging aantoont (zie hieronder punt 5).

3.6. Het CGVS verwijst ook naar de nota UNHCR Position on Returns to Iraq (stuk 23) in de bestreden beslissing die vandaag nog altijd geldig is. In deze nota stelt de UNHCR dat:

“As the situation in Iraq remains highly fluid and volatile, and since all parts of the country are reported to have been affected, directly or indirectly, by the ongoing crisis, UNHCR urges States not to forcibly return persons originating from Iraq until tangible improvements in the security and human rights situation have occurred. In the current circumstances, many persons fleeing Iraq are likely to meet the 1951 Convention criteria for refugee status. When, in the context of the adjudication of an individual case of a person originating from Iraq, 1951 Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply.”

Verzoekster heeft in huidig verzoek bewezen dat de veiligheidssituatie en de mensenrechtensituatie niet structureel verbeterd is sinds oktober 2014.

3.7. In een apart document onder de titel “15-c beleid andere landen m.b.t. asielzoeker afkomstig uit Bagdad” licht het CGVS in enkele woorden het beleid van vier Europese landen toe en deelt mee dat twee andere landen beslist hebben tot een beslissingstop voor asielzoekers uit Irak of sommige streken van Irak.

Dit is geen ernstige studie en kan geen motief zijn om zonder meer een heel beschermingsbeleid om te keren. Ten tweede bevat dit document geen beschrijving van het hele beschermingsbeleid van de bestudeerde landen. Ten derde is er geen enkele verwijzing naar nuttige rechtspraak die dit beleid in die landen bevestigt of toelicht. Ten slotte worden de e-mails waarop dit document berust niet meegedeeld zonder enig reden, of zonder dat de redenen uiteengezet worden.

Dit laatste feit toont een schending van artikel 26 van het KB van 11 juli 2013 en de rechten van de verdediging van verzoekster aan. Zij kan die informatie niet nuttig tegen spreken en geen analyse ervan maken wat ook een schending van de rechten op verdediging aantoont (zie punt 5 hieronder).

Men weet ook niet of het CGVS zijn vragen heeft gericht tot andere Europese landen dans de 6 landen die in het document beschreven worden, en wat hun antwoord is. Men mag van het CGVS verwachten dat hij de informatie over de landen aan wie hij zijn vragen gericht heeft meedeelt. Een ernstige studie houdt ook in dat de vraag om informatie aan alle landen gesteld word. De samenwerkingsplicht brengt met zich mee dat de antwoorden van alle landen, of het feit dat de vraag geen antwoord gekregen heeft ook meegedeeld word. Geen enkele informatie over dit punt is aangegeven in het bestreden document. Die informatie werd ook opgevraagd aan verwerende partij (zie stuk 35) maar die vraag bleef zonder antwoord.

Om die redenen moet de bestreden beslissing minstens vernietigd worden.

3.8. Om al de uiteengezette redenen schendt de bestreden beslissing artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet en moet het statuut van subsidiaire bescherming aan verzoekster toegekend worden.”

- Met verwijzing naar rechtspraak van de Raad vraagt verzoekster de vernietiging van de bestreden beslissing om volgende redenen:

“Ten eerste moet er worden opgemerkt dat de ernst van de veiligheidssituatie, het bestaan van een binnenlands gewapend conflict en het bestaan van willekeurig geweld binnen Bagdad niet betwist word door het CGVS. In deze omstandigheden moet hij de beschermingsaanvragen van de Iraakse burgers afkomstig uit Bagdad heel voorzichtig onderzoeken.

De veiligheidssituatie in oorlogsgebieden is per definitie evolutief. Rekening houdende met dit evolutief karakter mag men verwachten dat de informatie waarop het CGVS zich berust op actuele informatie, en dat hij de situatie regelmatig opvolgt. Het document waarop het CGVS zich berust werd op 6 oktober 2015 gepubliceerd, nl. meer dan 6 maanden geleden. Het beantwoord dus niet meer aan de eis van actualiteit dat men van zo'n document mag verwachten (zie in dezelfde zin RvS, arrest n° 188.607 van 8 december 2008 en RvV, arrest n° 159.976 van 14 januari 2016).

Dit is nog belangrijker aangezien uit informatie blijkt dat het geweld in Bagdad recente gestegen is (stuk 26).

Om deze redenen moet de bestreden beslissing vernietigd worden.

In dit verzoekschrift heeft verzoekster ook aangetoond dat de beslissing op motieven steunt die een beoordelingsfout of een schending van de motivatieplicht aantonen. De stukken die bij dit verzoekschrift bijgevoegd worden kunnen onmogelijk geïnterpreteerd worden in de zin dat er in Bagdad geen risico bestaat op ernstige bedreigingen op het leven of de persoon van een burger, zonder het gezag van de handelingen te schenden en artikelen 1319, 1320, 1321 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek die verbied om documenten te interpreteren op een wijze die niet verzoenbaar zijn met hun inhoud.

Ook de COI Focus van verwerende partij kan niet geïnterpreteerd worden in die zin dat het zou aantonen dat de graad van geweld hedendaags lager ligt dan in de periode van 2014 tot augustus 2015, toen verwerende partij een subsidiaire bescherming van personen herkomstig uit Bagdad toekende.

De bijgevoegde informatie van verwerende partij schendt ook artikel 26 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat stelt dat : “De Commissaris-generaal of één van zijn adjuncten kan zich, in zijn beslissing, steunen op inlichtingen die werden verkregen van een persoon of een instelling via telefoon of e-mail. In het administratief dossier moet er gepreciseerd worden waarom deze persoon of deze instelling gecontacteerd werd evenals de redenen die toelaten hun betrouwbaarheid aan te nemen. De informatie die via de telefoon werd verkregen, moet schriftelijk worden samengevat. Deze samenvatting dient de naam van de persoon die per telefoon werd gecontacteerd, te vermelden, een korte beschrijving van zijn activiteiten of van zijn functie te geven, zijn telefoonnummer, en datum waarop het telefoongesprek heeft plaatsgehad vermelden alsook een kort overzicht van de vragen die tijdens het telefoongesprek werden gesteld en de antwoorden die door de gecontacteerde persoon werden gegeven”.

De RvV specificeert dat: "De Raad van State was in dit verband van oordeel in haar arrest nr. 223 434 van 7 mei 2013, dat "[...] deze bepaling [artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003] past in de uitbreiding van een rechtspraak van het Hof van de Raad van State, die zich zeer had gereserveerd getoond "[...] met betrekking tot de verzamelde bewijzen door middel van telefonische- of elektronische middelen, worden deze bewijzen slechts toegelaten mits de bron van de informatie, de exacte identiteit van de persoon die de basis vormt en de wijze waarop het was verzameld worden gespecificeerd in de beslissing of, althans, in het administratieve dossier; [...]dit is de reden waarom artikel 26, paragraaf 2 van het koninklijk besluit heeft bepaald dat de redenen waarom een persoon of instelling worden gecontacteerd, en degenen die de betrouwbaarheid van deze personen en instellingen kunnen aantonen, opgenomen worden in het administratief dossier en dat wanneer de informatie wordt verzameld via telefoon, een "gedetailleerd verslag" vereist is en ook specifieke verwijzingen moet bevatten; [...]het doel van deze maatregel is volgens het verslag aan de koning, om de juistheid van de daarin vervatte informatie te controleren; [...]in geval van niet-naleving van artikel 26, reeds aangehaald, is het niet nodig dat dit artikel niet is voorgeschreven op straffe van nietigheid om een dergelijke onregelmatigheid te censureren; [...]de aanwijzingen voorzien in het kader van deze bepaling met het oog op de waarborg van de tegenstelbaarheid van debatten en om de controle te waarborgen van de betwiste bronnen laat toe om te beoordelen dat hun niet-naleving een "materiële onregelmatigheid" in de zin van artikel 39/2, § 1, paragraaf 2, 2°, van de voornoemde wet van 15 december 1980 dat toelaat (aan de Raad) om de bestreden beslissing te vernietigen hetzij voor de reden dat de bestreden beslissing is aangetast door ernstige onregelmatigheid die niet kan worden hersteld door de Raad, hetzij omdat er essentiële elementen ontbreken die impliceren dat de Commissie niet kan concluderen dat de bevestiging of wijziging bedoeld in 1° zonder verdere onderzoeksmaatregelen te hebben uitgevoerd. (Raad van State, arreste n°223 434 van 7 mei 2013)". (RvV, nr. 152 510 van 15 september 2015 ; RvV nr. 152 508 van 15 september 2015 ; RvV nr. 151 838 van 4 september 2015 ; RvV nr. 151 256 van 26 augustus 2015 ; RvV nr. 151 252 van 26 augustus 2015).

Daarom moet worden opgemerkt dat de bestreden beslissing absoluut niet met conforme documentatie gestaafd wordt.

Veel referenties van de COI focus van verwerende partij zijn e-mails die niet worden overgenomen in het rapport en waarvan de auteurs soms zelfs niet worden gespecificeerd:

- Institute for the Study of War, email van 16/09/2015 (Voetnoot 42, 45, 48, 50, 55, 84, 90)
- Gezaghebbende medewerker internationale organisatie in Bagdad, email van 16/09/2015 (Voetnoot 43, 44, 46, 47, 48, 50, 85, 87, 89, 91)
- VN-missie in Irak, anonieme bron, email van 02/10/2015 (Voetnoot 92)
- International Organization for Migration (IOM), email van 17/09/2015 en 2/10/2015 (Voetnoot 110, 113)
- Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers (Fedasil), email van 6/10/2015 en 17/09/2015 (Voetnoot 111, 112)

In een apart document onder de titel "15-c beleid andere landen m.b.t. asielzoeker afkomstig uit Bagdad" word er ook verwezen naar emailconversatie met Europese asielinstanties (zie noot 1 van dit document) zonder dat er hierover meer informatie beschikbaar werd gemaakt, ondanks de expliciete vraag van verzoekster (zie stuk 35).

In een arrest van 15/09/2015 (RvV, nr. 152 508 van 15 september 2015), de RvV "merkt op dat verzoekster verwijt de niet vermelding in het administratieve dossier van de informatie waarop de verweerder zich heeft gebaseerd, met inbegrip van de inhoud van de telefoon en e-mail, met de gestelde vragen en gegeven antwoorden" en oordeelde dat "verweerder niet voldaan heeft aan de eisen van artikel 26 van het voornoemde koninklijk besluit van 11 juli 2003". In dezelfde zin heeft uw Raad geoordeeld in augustus 2015 geoordeeld dat de "informatie [...] is gebaseerd op een e-mail [...] Hoewel verweerder een overzicht geeft van het antwoord vervat in deze email, merkt de Commissie op dat het niet was verbonden aan het administratief dossier. Om deze redenen kan de Raad niet op adequate wijze de inhoud controleren van de informatie die werden uitgewisseld" (RvV, nr. 151 252 van 26 augustus 2015).

Het feit dat deze bronnen gebruikt werden om algemene informatie te verzamelen maakt hier geen afbreuk aan de vaststelling dat artikel 26 van het KB van 11 juli 2013 en de rechten op de verdediging geschonden worden aangezien deze informatie in casu op een individueel geval toegepast werd."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster volgende stukken bij het verzoekschrift:

3. "Secretive Militia's Challenge Risks Eroding Abadi Power in Iraq" van Bloomberg Business van 29 september 2015

4. *"Iraq's Shia Warlords and their militias: Political and Security Challenges and Options"*, Strategic Studies Institute van juni 2015.
5. *"Country Profile: Iraq"* van aoav.org.uk
6. *"Clashes between Iraqi Kurds and Shiite fighters kill seven"* van Al Arabiya News van 13 november 2015
7. *"Tehran's Servants: Iraq's Shia Militias Emerge as the Key Armed Force Facing Islamic Stat in Iraq"* van Centre for the New Middle East van oktober 2015
8. *"The menace of Shia Militia to Kurds and Iraq itself"* van rudaw.net van 30 november 2015
9. *"Militias Fighting the Islamic State in Iraq Ara Accused of Terrorizing Civilians"* van Vice News van 14 oktober 2014
10. *"Absolute Impunity, Militia Rule in Iraq"* van Amnesty International van oktober 2014
11. *"Power failure in Iraq as militias outgun state"* van Reuters van 21 oktober 2015
12. *"Violence denies millions of children across Iraq access to education"* van UNICEF van 30 oktober 2015
13. Eurostatgegevens voor het eerste trimester 2015
14. Eurostatgegevens voor het tweede trimester 2015
15. Eurostatgegevens voor het derde trimester 2015
16. CGVS, Asielstatistieken november 2015
17. *"Once proud, Iraq's schools reel from decades of setbacks"* van 7 september 2014
18. *"Explosive States, Monitoring explosive violence in 2014"* van AOAV van mei 2015
19. *"Iraq 2015: A Catastrophic Normal"* van Iraq Body Count van 1 januari 2016
20. Data gecompileerd van de website Iraq Body Count, Aanslagen per trimester, in Irak en in Bagdad, van 1 januari 2009 tot 30 juni 2015
21. Data gecompileerd van de website Iraq Body Count, Slachtoffers per trimester, in Irak en in Bagdad, van 1 januari 2009 tot 30 juni 2015
22. Compilatie van de dagelijkse informatie van Iraq Body Count van 1 oktober tot 31 december 2015
23. UNHCR's Position on Returns to Iraq van oktober 2014
24. *"Baghdad health system collapsed, most doctors have left in wake of US occupation"* van 2 juni 2015
25. *"Report on the protection of Civilians in the Armed Conflict in Iraq: 1 May – 31 October 2015"* van OCHR en UNAMI van 5 januari 2016
26. *"Musing in Iraq, Violence in Iraq"* van januari tot maart 2016
27. Persartikelen over recente aanslagen in Bagdad Stad
28. *"Shiite militia with 'Iranian cash' now control portions of Bagdad"* van Business Insider UK van 23 januari 2016
29. « Bagdad, cite fantôme, vote avec la crainte des attentats » van Le Monde van 30 april 2014
30. UN Security Council, First Report of the Secretary-General Pursuant to Paragraph 7 of Resolution 2233 (2015), 26 October 2015, S/2015/819
31. *"Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak"* van Buitenlandse Zaken Nederland van april 2015
32. *"Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak"* van Buitenlandse Zaken Nederland van oktober 2015
33. *"No Place to Turn: Violence against women in the Iraq conflict"* van Minority Rights Group International van februari 2015
34. *"Migration flows from Iraq to Europe"* van IOM van februari 2016
35. Mails met het CGVS
36. *"Adhamiyah"* van Institute for the Study of War
37. Kaart van de Adhamiya wall
38. Kaart van wijken en districten van Bagdad
39. Kaart van de districten van Bagdad
40. *"Tell me how this ends"* van Linda Robinson van 2008
41. Attest van verblijf van 2004 tot 16 september 2015 afgeleverd in april 2016
42. Schooldocumenten van de kinderen van verzoekster, afgeleverd in 2012.
43. Medisch document die het bewijs levert dat verzoekster in 2008 een operatie onderging.

2.1.3. In de nota met opmerkingen antwoordt de Commissaris-generaal op de in het middel ontwikkelende argumenten en voegt hij volgende documenten toe:

- COI Focus *"Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad"* van Cedoca van 31 maart 2016 (stuk 1)
- COI Focus *"Irak. Corruptie en documentenfraude"* van Cedoca van 8 maart 2016 (stuk 2)
- Mails met de advocaat van verzoekster.

2.1.4. In een aanvullende nota van 10 oktober 2016 brengt de Commissaris-generaal volgende gegevens aan ter beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad:

- COI Focus Irak *"De veiligheidssituatie in Bagdad"* van Cedoca van 23 juni 2016
- COI Focus Irak *"De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016"* van Cedoca van 12 augustus 2016
- een nota *"Irak – Vrijwillige terugkeer"* van 24 juni 2016.

2.1.5. In een aanvullende nota van 19 oktober 2016 brengt verzoekster volgende gegevens aan:

- Mailverkeer tussen het Commissariaat-generaal en andere Europese asielinstanties (stuk 1)
- arrest nummer 15018700 van 11 april 2016 van het Franse Cour Nationale de Droit d'Asile (stuk 2)
- *"Ad-Hoc Query on Asylum seekers from Iraq. Requested by FI EMN NCP on 17th September 2015"* van EMN (stuk 3).
- Compilatie van de cijfers van slachtoffers in Bagdad, Musings on Iraq: september 2015 – september 2016 (stuk 4)
- Iraq Body Count, recent events, 10 augustus 2016 — 18 oktober 2016 (stuk 5)
- Medisch voorschrift van 1 maart 2014 (stuk 6)
- Medisch attest van 1 maart 2014 (stuk 7)
- Schoolrapport voor de zoon van verzoekster voor het schooljaar 2014-2015 in de school Noor al-Hoeda (stuk 8)
- Medisch rapport van 7 april 2016 dat bevestigt dat verzoekster een operatie onderging in 2008 (stuk 9)
- Woonattest dat voor verzoekster haar woonplaats tussen 2004 en september 2015 bevestigt (stuk 10)
- Attest van werk in de school Noor al-Hoeda van 2006 tot 2009 (stuk 11)
- Leerlingenkaart voor de zoon van verzoekster, schooljaar 2014-2015 in de school Noor al-Hoeda (stuk 12)
- Foto van verzoekster op het Noor al-Hoeda school en schoolrapport voor haar zoon in de school Noor al-Hoeda (stuk 13)
- Overlijdensakte van de echtgenoot van verzoekster (stuk 14)
- Opening proces verbaal voor de dood van de echtgenoot van verzoekster (stuk 15)
- Melding van de agressie op de broer van verzoekster aan de onderzoeksrechter door het politiebureau van Al-Rusafa (stuk 16)
- Medisch rapport van de verwondingen van de broer van verzoekster (stuk 17)
- Onderzoek (stuk 18)
- Verklaring van getuige van de agressie van de broer van verzoekster (stuk 19)
- Verklaring van de broer van verzoekster na zijn agressie (stuk 20)
- Opening proces verbaal voor de agressie van de broer van verzoekster (stuk 21)
- Identiteitskaart van de broer van verzoekster (stuk 22).

2.1.6. Ter zitting legt verzoekster de aanvullende nota van 19 oktober 2016 neer met de stukken.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en aangeeft waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van nationale of internationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoekster aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoekster haar problemen thans tracht te staven aan de hand van tal van nieuwe documenten. De inhoud van deze documenten strookt echter niet met de verklaringen die verzoekster heeft afgelegd, los van de vaststelling dat haar verklaringen op zich al incoherent en tegenstrijdig zijn.

De Raad merkt op dat verzoekster bij aanvang van de asielprocedure had aangegeven dat zij dezelfde dreigbrief heeft ontvangen als haar man en dat deze zou worden opgestuurd (CGVS-vragenlijst, stuk 13, p. 2). Verzoekster is erin geslaagd om tal van stukken bij te brengen, maar laat na de dreigbrief zelf voor te leggen. Tijdens het CGVS-interview blijkt dan dat verzoekster deze brief niet zelf heeft ontvangen, maar dat haar broer deze heeft ontvangen. Haar broer heeft die gevonden op 8 of 9 september 2015 en heeft die brief naar het politiekantoor gebracht. Daarna verklaart verzoekster echter dat haar broer bij het vinden van die brief werd beschoten (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 24).

Wat de aanval op haar broer betreft zijn haar verklaringen volstrekt tegenstrijdig met de inhoud van de door haar voorgelegde documenten. Verzoekster verklaart tijdens het CGVS-interview dat haar broer nog altijd in het ziekenhuis ligt, dat hij vier maanden moest blijven (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 23). Uit het medisch rapport van de verwondingen van de broer van verzoekster (aanvullende nota verzoekster, stuk 17) blijkt de broer werd opgenomen op 10 september 2015 en werd ontslagen op 16 september 2015. Bovendien blijkt uit het document *“Opening proces verbaal voor de agressie van de broer van verzoekster”* (aanvullende nota verzoekster, stuk 21) dat de broer heeft gemeld dat op 10 september 2015 één man uit de auto stapte en op hem heeft geschoten. Van een dreigbrief wordt geen enkele melding gemaakt. Verzoekster verklaart verder dat zij niet heeft gevraagd of haar broer de aanvallers heeft gezien, maar weet wel dat de aanvallers hun gezicht bedekt was (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 32). Wanneer verzoekster wordt gevraagd hoe zij weet dat de aanvallers hun gezicht bedekt was, verwijst zij naar wat er in het rapport hierover staat, maar uit de documenten die verzoekster voorlegt blijkt dit niet vermeld. Uit het document *“Opening proces verbaal voor de dood van de echtgenoot van verzoekster”* (aanvullende nota verzoekster, stuk 15) blijkt dat dit werd opgesteld op 6 september 2015. In dit document wordt vermeld dat *“een dag later”* aangifte werd gedaan door verzoekster. De Raad kan bijgevolg enkel vaststellen dat dit document intern tegenstrijdig is.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dan ook dat de voorgehouden asielmotieven geheel onbestaand zijn, een overtuiging die alleen maar versterkt wordt na analyse van de verklaringen omtrent deze gebeurtenissen. Hierin werden immers dermate frappante tegenstrijdigheden en inconsistenties ontdekt, dat niet anders dan vastgesteld kan worden dat verzoekster in haar eigen kluwen van leugens verstrikt is geraakt.

Verzoekster tracht de tegenstrijdigheden toe te schrijven aan vertaalproblemen en haar emotionele toestand gedurende de interviews. Gelet op de vaststelling dat verzoeksters asielaanvraag leugenachtig is, aanvaardt de Raad deze toelichting niet. Bovendien werd verzoekster van bij aanvang van de asielpprocedure bijgestaan door een tolk Arabisch, waarbij dient te worden vastgesteld dat verzoekster bij de aanvang van de asielpprocedure zelf verklaarde tijdens het onderzoek van de asielaanvraag de bijstand te verzoeken van een tolk Arabisch (Dossier overgemaakt aan CGVS, stuk 14). Zij verklaarde uitdrukkelijk het Arabisch voldoende te beheersen om de problemen die tot haar vlucht geleid hebben te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden. Bovendien verklaarde zij de tolk goed te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen deze tolk. Verder gaf zij aan dat zij het steeds zou melden indien zich er tijdens de loop van het gehoor problemen zouden voordoen met de verstaanbaarheid van de tolk. Verzoekster maakte bij de Dienst Vreemdelingenzaken bij het afleggen van haar verklaringen en bij het invullen van de vragenlijst nergens enige melding van problemen inzake de vertaling of de communicatie totdat zij, helemaal op het einde, wordt geconfronteerd met het feit dat zij vier verschillende verklaringen heeft afgelegd over haar loopbaan (CGVS-vragenlijst, stuk 13, p. 3 en 5). De Raad kan bovendien slechts vaststellen dat ook haar verklaringen tijdens het CGVS-interview opnieuw afwijken van haar eerdere verklaringen en geenszins worden ondersteund door de documenten die zij neerlegt. Zij verklaarde finaal dat zij in 2007 leerkracht is geworden op een publieke school en deze job tot 2009 heeft gedaan (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 17). Uit het attest van werk in de school Noor al-Hoeda blijkt echter dat dit een privé-school is waar verzoekster van 2006 tot 2009 les zou hebben gegeven (aanvullende nota verzoekster, stuk 11). Bovendien, wat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten opnieuw betreft, merkt de Raad op dat in haar aanvullende nota twee verschillende documenten worden gevoegd van diezelfde school met verschillende schoolresultaten voor de eindexamens van het schooljaar 2014-2015 van de enige zoon van verzoekster (aanvullende nota verzoekster, stukken 8 en 13). Verzoekster aanvaardde de CGVS-vragenlijst en de DVZ-verklaring (stuk 13) nadat deze aan haar in het Arabisch werden voorgelezen en ondertekende deze uitdrukkelijk voor akkoord, waarmee zij aangaf dat de hierin opgenomen inlichtingen oprecht zijn. Zij bevestigde hiermee dat alle hierin opgenomen verklaringen juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid. Daarenboven bevestigt verzoekster in het verzoekschrift haar verklaringen zoals afgelegd tijdens het interview bij de Commissaris-generaal en dient te worden vastgesteld dat zij ook aldaar in het Arabisch werd gehoord. Bij de aanvang van het CGVS-interview werd aan verzoekster gevraagd of zij de tolk begreep en werd haar verduidelijkt dat zij eventuele problemen diende te melden. Verzoekster verklaarde daarbij duidelijk deze tolk te begrijpen en maakte nergens opmerkingen inzake de vertaling of communicatie. Zij heeft de tolk zelfs uitdrukkelijk bedankt op het einde van het interview (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 33). Indien zich, zoals verzoekster op heden voorhoudt, werkelijk problemen hadden voorgedaan met de verstaanbaarheid van de tolk, kon redelijkerwijze worden verwacht dat zij dit eerder zou hebben gemeld.

Waar uit de informatie aangebracht door verzoekster en de Commissaris-generaal blijkt dat de sjiiitische milities zich in Irak en Bagdad bezondigen aan bepaalde misbruiken en dat soennieten (zeker deze die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak en uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad) een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van zulke misbruiken, dient voorts te worden opgemerkt dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat de situatie in het land en de regio van herkomst van verzoekster dermate ernstig zou zijn dat deze voor soennieten op zich het risico met zich zou brengen dat zij aldaar ingevolge hun loutere religieuze aanhorigheid en aanwezigheid zouden worden gevisieerd of vervolgd.

Mede gelet op de hoger gedane vaststellingen, zijn er in hoofde van verzoekster voorts geen concrete aanwijzingen dat zij louter omwille van het feit dat zij soenniet is zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd in Bagdad. Bijgevolg is ook de door verzoekster bijgebrachte algemene informatie niet voldoende om aannemelijk te maken dat zij zelf concrete problemen heeft, nu zij in gebreke blijft haar persoonlijke problemen aannemelijk te maken.

De Raad treedt overigens de Commissaris-generaal nog bij dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Bagdad, geenszins kan aantonen dat verzoekster in Irak een gegronde vrees voor vervolging zou hebben. Ook een verwijzing naar haar profiel, namelijk het feit dat ze soenniet is, voor de overheid zou hebben gewerkt en een alleenstaande vrouw is, volstaat niet om aannemelijk te maken dat er in hoofde van verzoekster sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging. Het louter behoren tot een bepaalde groep, betekent immers niet per definitie dat er een gegronde vrees voor vervolging zou zijn. Een individuele beoordeling van de vervolgingsfeiten blijft noodzakelijk.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 12, nr. 9) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ 17 februari 2009, *Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, *Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, *NA / Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. / Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoekster geciteerde en bijgebrachte informatie als de door verweerder neergelegde informatie en de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burger-slachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt.

Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles.

Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door de aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeksters betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoekster aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund. Ook verzoeksters verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig, omdat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht en elk dossier individueel wordt beoordeeld. Ook de kritiek op een zogenaamde beleidswijziging of de verwijzing naar het beleid van andere landen is niet relevant, aangezien na een zorgvuldig en individueel onderzoek blijkt dat verzoekster niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Tot slot wenst de Raad te benadrukken dat een zogenaamde beleidslijn geen juridisch bindende kracht heeft.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen.

Verzoeksters betoog aangaande de schending van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 verwijt de Commissaris-generaal dat van enkele referenties de auteur niet wordt gespecificeerd.

Uit het verslag aan de Koning bij voornoemd artikel blijkt dat de verplichtingen vervat in artikel 26 koninklijk besluit van 11 juli 2003 enkel betrekking hebben op informatie waarbij de feitelijke aspecten van een asielrelaas gecontroleerd worden (BS 27 januari 2004, p. 4630).

Dit wordt overigens bevestigd in het advies 34.745/4 van de afdeling wetgeving van de Raad van State bij het koninklijk besluit, dat stelt: “(...) *In wezen aanvaardt de Raad van State dat de Commissarisgeneraal zich mag baseren op informatie die hij in zijn bezit heeft om de vrees die een asielaanvrager aanvoert tegen te spreken, op voorwaarde dat de bron van de informatie, de juiste identiteit van de persoon die die informatie heeft verstrekt, de gegrondheid ervan en de wijze waarop die informatie is ingewonnen worden weergegeven in de beslissing of, op zijn minst, in het administratief dossier. Zo niet zijn de asielzoekers niet in staat die informatie tegen te spreken en kan de Raad van State zijn wettigheidscontrole niet uitoefenen.*” (BS 27 januari 2004, p. 4636).

Tevens blijkt uit de rechtspraak van de Raad van State dat voormeld artikel “(...) *enkel om inlichtingen gaat die via telefoon of e-mail werden verkregen van een persoon of een instelling om een in het door de vreemdeling gegeven asielrelaas voorkomend feitelijk aspect na te gaan. Het gaat daarbij echter niet om inlichtingen die werden verkregen voor het opstellen van algemene rapporten waarin de situatie of een deelaspect ervan in een bepaald land wordt beschreven met het oog op een latere toetsing van asielaanvragen*” (RvS 24 februari 2015, nr. 230.301).

Rekening houdend met het voorgaande, dient te worden besloten dat de door verzoekster bekritiseerde “COI Focus” – die een algemeen rapport betreft omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad met het oog op een toetsing van asielaanvragen, die geen betrekking heeft op de feitelijke aspecten van verzoeksters asielrelaas en die niet wordt gebruikt om verzoeksters vrees tegen te spreken – niet onder het toepassingsgebied van het voormelde artikel 26 van het koninklijk besluit valt. In zoverre verzoeker verwijst naar het document met de vergelijking van de situatie in de buurlanden (Landeninformatie, stuk 12, nr. 10), merkt de Raad op dat dit niet in de motivering van de bestreden beslissing werd opgenomen en de Raad steunt zich uitdrukkelijk niet op deze informatie, los van het feit dat dit document evenmin onder het toepassingsgebied van voormeld artikel 26 valt.

Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftienvintig november tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP